

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

2026. június 14.

Mandabokor

Cím:

Az első szívhangtól az utolsó
szívdobbanásig

A fogantatástól a halálig

A bölcsőtől a koporsóig

(1. dia) „¹³Te alkottad veséimet, te formáltál anyám méhében. ¹⁴Magasztallak téged, mert félelmetes vagy és csodálatos; csodálatosak alkotásaid, és lelkem jól tudja ezt. ¹⁵Csontjaim nem voltak rejtve előtted, amikor titkon formálódtam, mintha a föld mélyén képződtem volna. ¹⁶Alaktalan testemet már látták szemeid; **(2. dia)** könyvedben minden meg volt írva, a napok is, amelyeket nekem szántál, bár még egy sem volt meg belőlük. ¹⁷Mily drágák nekem szándékaid, Istenem, mily hatalmas azoknak száma! ¹⁸Számolgom, de több a homokszemeknél, és a végén is csak nálad vagyok.” Zsolt 139,13-18

(3. dia) „⁵Mielőtt megformáltalak az anyaméhben, már ismertelek...” Jer 1,5

(3/a dia) „Én adok halált, és én adok életet...” V. Móz 32,39

Szeretett Gyülekezet!

(4. dia) Azok kedvéért, akik esetleg most kapcsolódnak be sorozatunkba, nekik mondom, hogy „*Életünk iránytűje*” címmel olyan, társadalmunkat is belülről feszítő, esetleg megosztó témákat veszünk elő, amelyekre szeretnénk nem korszerű, hanem igeszerű válaszokat találni. Ezért a legfontosabb, hogy nem a saját érzéseinkre, benyomásunkra, tapasztalatainkra hagyatkozunk, hanem őszintén keressük Isten Szava alapján a bennünk és a társadalmunkban felvetődő kérdésekre a válaszokat. Sajnos ki kell mondanunk, hogy a Szentírás válaszai nem kompatibilisek a világ válaszaival. A világ nem csak Jézust nem fogadta be, hanem azt sem, amit Ő mondott (Jn 1,10). Vannak olyan etikai kérdések, amelyekre a válaszadás – még ha egyértelmű is – nem egyszerű. Én is úgy állok előttetek, aki nem tudja mindig az egyszerű választ, de ott van bennem az a vágy, hogy szeretném megérteni Istent,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

szeretném megérteni az Igéből az Ő válaszát. Ezért arra törekszem, hogy minél jobban megismerhessem az Atyát, az Ő akaratát, ismerjem az Igét, az Ő mondanivalóját. Lehet, hogy nem minden témára van egzakt válasz, de biztos, hogy a Szentírás lelkesége, szellemisége, átfogó értelmezése is válasz lesz egy-egy témában. Ilyen például az is, amire ma keressük a választ. Igyekeztem a két szót körülírni, mert bonyolultabb annál, mint sem leírjuk az abortusz vagy az eutanázia szavakat.

(5. dia) Az első szívhangtól az utolsó szívdobbanásig

(5/a dia) A fogantatástól a halálig

(5/b dia) A bölcsőtől a koporsóig

Olyan téma az abortusz és az eutanázia, amelynek vizsgálatához nagyon nagy alázat, szeretet, irgalom, együttérzés és megértés kell, de közben pedig nagy odafigyelés, hogy Isten, aki az élet és a halál Ura, mit szeretne megértetni velünk. Ezért, amikor most ebben a két témában szeretnénk hasogatni az igazságát beszédét, akkor az emberi irányban **(6. dia)** alázatra, szeretetre, irgalomra, együttérzésre,

megértésre és odafigyelésre van szükség, az **(6/a dia)** Isten irányába pedig alázatra, odafigyelésre és megértésre van szükség.

Ezt a két témát összeköti két nagyon fontos emberi tényező, mégpedig **(7. dia)** az orvostudomány és az orvos személye. Kr.e. VI. századra teszik azt a fogadalmi szöveget, amely a mai napig – bár korunkban már nem ezt a szószerinti esküszöveget használják – meghatározó az orvostudományban, az úgynevezett hippokratészi eskü **(7/a dia)** (a nevét viselő eskü valószínűleg az öt megelőző időszakból [a Kr. e. VI. századból] származik, s a Kósz szigetén működő Aszklépiosz orvospapok fogadalmi szövege volt). **(7/b dia)** Az ókori Görögországban keletkezett orvosi eskü, amelynek emelkedett szelleme a mai orvosi esküket is áthatja, az orvosi etika máig ható hivatkozási alapja. Gyakran hivatkoznak rá, mint a „*primum nil nocere*” („*Mindenekelőtt ne árts!*”) elvre. A hippokratészi eskü egy részletét hadd idézzem, ami nagyon szembetűnő és

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

sokmindent elárul, amikor ezeket a témákat vizsgáljuk. **(8. dia)**
„Tehetségemhez és tudásomhoz mértén fogom megszabni a betegek életmódját az ő javukra, és mindent elhárítok, ami ártana nekik. Senkinek sem adok halálos mérget, akkor sem ha kéri, és erre vonatkozólag még tanácsot sem adok. Hasonlóképpen nem segítek hozzá egyetlen asszonyt sem magzata elhajtásához. Tisztán és szentül megőrzöm életemet és tudományomat.”

Ez az esküszöveg arra enged következtetni, hogy nem csupán a modern orvostudomány etikai kérdése és kihívása az abortusz vagy az eutanázia, hanem ez már jóval korábban etikai kérdés volt, amire akkor ezt a választ adták, és az orvosokat erre kötelezték. A modernkori esküszövegből már ez a kettő hiányzik, egy „finomítottabb” esküszöveget mondanak az 1948-ban megfogalmazott, majd 2017-ben átdolgozott Genfi Nyilatkozat alapján.

Nézzük először az első témánkat **(9. dia)** *„Az első szívhangtól az utolsó szívdobbanásig”,* azaz az abortusz

kérdését. Azt olvastuk az Igében, amely nagyon világosan fogalmaz **(9/a dia)** *„¹³Te alkottad veséimet, te formáltál anyám méhében. ¹⁴Magasztallak téged, mert félelmetes vagy és csodálatos; csodálatosak alkotásaid, és lelkem jól tudja ezt. ¹⁵Csontjaim nem voltak rejtve előtted, amikor titkon formálódtam, mintha a föld mélyén képződtem volna. ¹⁶Alaktalan testemet már látták szemeid; könyvedben minden meg volt írva, a napok is, amelyeket nekem szántál, bár még egy sem volt meg belőlük. ¹⁷Mily drágák nekem szándékaid, Istenem, mily hatalmas azoknak száma! ¹⁸Számolgom, de több a homokszemeknél, és a végén is csak nálad vagyok.”* Zsolt 139,13-18. *„⁵Mielőtt megformáltalak az anyaméhben, már ismertelek...”* Jer 1,5

Akár a zsoltáriró, akár Jeremiás próféta idejében (Kr.e. XI. – X. sz; VII. – VI. sz.) még nem voltak meg a megfelelő orvosi eszközök, de tudták azt, hogy az édesanya méhében (titkon formálódik, mintha a föld a mélyében képződne)

fejlődik a magzat és fejlődik a gyermek. Már maga a héber szó is mindent elárul, anélkül, hogy bele mennék a magyarázatba. Az anyaméh héber szava **(10. dia)** רֶחֶם (rechem). Ebből a szógyökből származik és így fordítják **(10/a dia)** „irgalom, könyörület”. A héber gondolkodásban tehát az irgalom és az anyaméh összetartozik. Az anya méhe az a hely, ahol a gyermek teljes védelemben, gondoskodásban és szeretetben van. Ezért amikor az Ószövetség Isten irgalmáról beszél, gyakran olyan szeretetet fejez ki, amely hasonlít egy anya gyermeke iránti gyengéd szeretetéhez. Az édesanya méhe tehát az a hely, ahol irgalom és könyörület jelenik meg. Az **(10/b dia)** abortusz szó a latin „*abortus*” kifejezésből származik (aborior), amelynek jelentése „*elvetélés*”, „*idő előtti megszakadás*”, „*nem teljes kifejlődés*”. **(11. dia)** Az orvostudományban megkülönböztetik:

- spontán abortusz (*abortus spontaneus*) = vetélés,
- mesterséges abortusz (*abortus artificialis*) = orvosi beavatkozással előidézett terhességmegszakítás.

A hétköznapi magyar nyelvben az „abortusz” szót ma szinte mindig a mesterséges terhességmegszakításra használjuk, míg a természetes módon bekövetkező terhességvesztést inkább vetélésnek nevezzük.

Az abortusz esetében két fontos jogot hangsúlyoznak, amelyek egymásnak feszülnek **(12. dia)**

1. A gyermeknek az élethez való jogát hangsúlyozzák
2. Az édesanyának a választás (megtartom vagy elvetem) való jogát hangsúlyozzák

Itt egy helyzeti hátrányt láthatunk, hiszen az embrió, magzat, a gyermek nem képviselheti az élethez való jogát. Őt senki nem hallgatja meg, a jogát nem tudja érvényesíteni. Tehát egyoldalú lesz a jog érvényesítése, egyoldalú lesz a döntés, mert az édesanya érvényesítheti a lemondás jogát, de a gyermek nem érvényesítheti az élni akarás jogát. Magyarországon most hatalmas vita kerekedett ki újra az úgynevezett „Szívhang törvény” miatt. Szegény Hegedű Lóránt püspök úr „forog a sírjában”, akinek négy gyermeke

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

született és fia, Hegedűs Zsolt, aki kirohanását a napokban hallhattuk a parlamentben a „Szívhang törvény” miatt. Tudniillik – és én is így gondolom – a Szívhang törvényben az áll, hogy mielőtt az édesanya, aki el kívánja vettetni gyermekét, előtte meg kell hallgatnia a szíve alatt hordozott piciny gyermek szívhangját. Ennek a drága piciny gyermeknek a joga tulajdonképpen ennyi. Így tudja hallatni a „hangját”, így tudja érvényesíteni a jogát, hogy „ad egy jelzést” bentről, az irgalom, a könyörület helyéről, hogy ő egy élet, aki élni szeretne. A meg nem született gyermekek a legvédtelenebbek. nincs hangjuk, hogy saját érdekükért szót emelhessenek, képtelenek megvédeni az életüket. Ő nem egy tárgy, amire, ha szükség van kell, ha nem, akkor eldobom (elvetem). Isten Igéje azt mondja **(13. dia)** „³Bizony, az Úr ajándéka a gyermek, az anyaméh gyümölcse jutalom.” Zsolt 127,3. A gyermek ajándék, jutalom. A mi felelősségünk tehát, hogy megtegyük értük azt, amire ők képtelenek. Tudom, hogy azon is megy a vita a társadalomban, hogy mikortól élet, individuum, ember?!

A fogantatás pillanatától, az első szívdobbanástól, az agy működésétől, a kifejlett egyedtől, a lélek, a tudat és a test egységes jelenlététől, a megszületéstől? Kereshetjük itt a tudományos magyarázatot, csűrhetjük, csavarhatjuk a jogot, de Isten Igéje sokkal mélyebb **(14. dia)** „¹³Te alkottad veséimet, te formáltál anyám méhében. [...] ¹⁵Csontjaim nem voltak rejtve előtted, amikor titkon formálódtam, mintha a föld mélyén képződtem volna. ¹⁶Alaktalan testemet már látták szemeid...” Zsolt 139,13.15-16a. Nem lehet a fogantatásból, a fejlődésből kihagyni Istent, mert jobban, részletesebben ismer bennünket, több információja van rólunk, mint a DNS-ünk. Mit lát az orvostudomány és mit lát Isten? **(15. dia)**

- 3. hétben a parányi szív dobogni kezd
- 4. hétben, noha a magzat nem érte el az egy centimétert, a feje és a teste már jól kivehető, a szem-, a fül – és a szájkezdemények úgyszintén.
- 6-7. héten beindul az agyműködés

- 8. hétben láthatóvá válnak a végtagok, az ujjait és a lábujjait is beleértve (a legtöbb abortusz ebben az időszakban történik)
- 9-10. héten a magzat megpróbál fogni a kezével, nyelni, sőt az ujjait szopni tudja **(15/a dia)**
- **(15/b dia)** 13. héten a magzat teljesen kifejlődik, egy miniatűr baba jön létre. Képes lesz a helyváltoztatásra, reagál a fájdalomra, zajra, fényre, olykor csuklik.
- 5-6. hónapban a babának haja van, szempillája, körme, tud sírni, fogni, ütni és rúgni

Ahogy a videón is láthatjuk, csodálatosan mutatják be a fejlődést. Immáron nem titok, mert az ember láthatja és hallhatja, ahogyan egy sejt megtermékenyül, a huszonhárom pár kromoszóma már teljes, a zigótának egyedi genotípusa van, amely különbözik bármelyik szülőétől, eldőlt már a születendő gyermek neme, jövődöbéli méretei és formája, bőrszíne, haja és szeme színe, vérmérséklete és intelligenciája. Minden emberi lény egyetlen megtermékenyített sejtől bontakozik ki.

Csodálatos, ahogy Isten – aki az életet adja két felnőtt emberen keresztül – formálja az embert és Ő lát mindent, többet tud rólunk, mint az orvostudomány. És szomorú az, **(16. dia)** amikor az irgalom, a könyörület helye a gyilkosság helyszíne lesz. Tudom, hogy nem mindenki ért ezzel egyet, lehet, hogy vannak olyanok közöttünk, akik átestek egy ilyen tragédián, esetleg döntésen. Együttérzéssel, könyörülettel és irgalommal szeretnék erről beszélni, de nem tehetem meg, hogy ne mondjam ki azt az igei igazságot, hogy a művi abortusz magzatgyilkosság, a meg nem született gyermek szándékos elpusztítása, ártatlanok vérének kioltása – ahogy John Stott írta egy könyvében. John Stott teológus, igehirdető azt írta egy helyen **(17. dia)**: „*Elismerem, hogy az abortusz sokkal inkább a nők problémája. A nő esik teherbe, talán beleegyezése nélkül, és neki kell kihordania a magzatot, majd neki kell vállalnia a csecsemőgondozást. A férfiak túl könnyen megfelelkeznek erről. Nekiünk is választáspártiaknak kell lenniünk olyan értelemben, hogy el kell ismernünk a nők jogát, hogy eldöntsék,*

legyen-e gyermekük vagy sem. De jogaiknak gyakorlására és a választásra a fogantatás előtt kell sort keríteni (továbbra is feltételezve azt, hogy nem kényszerből fogant a gyermek). Miután megfogant, gyermeküknek tőlük független jogaik vannak, mind megszületésük előtt, mind megszületésük után.” (John Stott: Korunk égető kérdései 432. o.)

A WHO adatai szerint a világon **(18. dia)** kb 73 millió abortuszt hajtanak végre.

- évente $\approx$ **73 millió**
- naponta $\approx$ **200 000**
- óránként $\approx$ **8 300**
- percenként $\approx$ **140**
- másodpercenként $\approx$ **2 – 3** abortusz történik a világon.

Abortusz végrehajtásának 6 fő oka lehet, ami a statisztikát illeti (ezekre az okokra hivatkoznak a legtöbbször) **(19. dia)**

1. anyagi nehézségek,
2. párkapcsolati vagy családi problémák,
3. a gyermeknevelés terhe,

4. tanulmányi vagy munkahelyi körülmények,
5. nem kívánt vagy nem tervezett terhesség,
6. egészségügyi okok.

A kimutatások szerint az évi 73 millió abortuszból kb. 1-2 % a nemi erőszakból eredő terhesség, és ennél is kevesebb a vérfertőzésből adódó megszakítás. Sorrendet is állítottak a statisztikát készítők a felmérés alapján. A leggyakrabban említett okok sorrendben **(20. dia)**

1. A gyermekvállalás időzítése nem megfelelő

- túl fiatal vagy túl idős az anya,
- tanulmányok, munka, élethelyzet miatt nem érzi alkalmasnak az időpontot.

2. Anyagi nehézségek

- a gyermek felnevelésének költségei,
- bizonytalan megélhetés vagy lakhatás.

3. Párkapcsolati problémák

- a partner nem támogatja a gyermekvállalást,
- instabil kapcsolat vagy egyedülálló helyzet.

(21. dia) 4. *Már van annyi gyermek, amennyit a család vállalni tud*

- sok nő azért dönt az abortusz mellett, mert úgy érzi, nem tudna megfelelően gondoskodni további gyermekekről.

5. *Egészségügyi okok*

- az anya egészségi állapota,
- súlyos magzati rendellenesség gyanúja vagy igazolása.

6. *Nemi erőszak vagy vérfertőzés*

- ezek sokat szerepelnek a közbeszédben, de a statisztikák szerint összességében az abortuszok kisebb részét teszik ki.

Az abortusznak van egy másik vetülete, az Istenbe vetett bizalom hiánya. Hogy Isten tud és képes gondoskodni rólam és a gyermekemről. Istennek van hatalma arra, hogy könyörülettel és irgalommal vegyen körbe a gyermek kihordása idején, a megszületés idején és a felnevelés idején. Ha

a körülményeimre, az anyagi helyzetemre, a kiadásaimra, a kényelmemre, a hozott áldozatra tekintek, akkor nem az Istenben bízom, hogy neki van hatalma a nehézségek közepette is erőt adni. És azt is számításba kell vennem, hogy minden élet Istentől származik. **(22. dia)** „**Én adok halált, és én adok életet...**” V. Móz 32,39. Ő adja az életet és Ő is veszi vissza. Ő tartja a kezünkben a sorsunkat. Ezért mondja az Ige **(23. dia)**: „**....könyvedben minden meg volt írva, a napok is, amelyeket nekem szántál, bár még egy sem volt meg belőlük.**” Zsolt 139,16b. Meg volt írva a születés és a halál is. Isten az abortusszal nem akar számolni, az számára nem opció, mert Ő az életet védi. A Birthright (Születésjog) Alapítója egyszer azt mondta **(24. dia)**: „*Az abortusz végrehajtása helyett segítünk, hiszünk abban, hogy inkább azt a világot kell megjobbítani, ahová az újszülöttek érkeznek, semmint őket elpusztítani.*” (Luise Summerhill)

Sajnos nincs arra időnk, hogy a másik nagy témát, az eutanáziát vegyük, nem szerettem volna összechapni, kellő időt

szerettem volna fordítani rá, ezért arra gondoltam, hogy a következő alkalommal fogok róla beszélni. Ebben a témában befejezésül 3 élethelyzetet szeretnék elétek hozni. Mind a három megtörtént eset.

1. **(25. dia)** Egy orvosnak a története, aki mesélte ezt:
„Hallani szeretném a véleményedet egy terhesség lehetséges megszakításával kapcsolatban. Az apa szifiliszos, az anya tuberkulózisos. Négy gyermekből az első vakon született, a második meghalt, a harmadik siketnéma, a negyedik szintén tuberkulózisos. Mit tennél?” „Megszakítanám a terhességet.” „Ha te döntöttél volna erről az esetről, **(25/a dia)** Beethovent pusztítottad volna el.”
2. **(26. dia)** Egy édesanya és édesapa története:
Házasságukat követően várták első gyermeküket, akiről azt a diagnózist állították fel, hogy nagy valószínűséggel, magas százaléki arányban betegen fog megszületni. Mivel a szülők hitben jártak, hittel fogadták el a

gyermekáldást és hittel fogadták el azt is, ha nem egészségesen fog megszületni, esetleg fogyatékkal élő lesz. A családban is voltak hangok, akik erősítették és bátorították a szülőket, hogy vetessék el a gyermeket. A szülők hűek voltak hitükhöz és Istenhez. Nem engedtek a kérésnek és a nyomásnak. Megszületett a gyermekük és nem igazolódott be a rossz diagnózis. Olyannyira nem, hogy gyönyörű szép leánygyermek, ép, egészséges, kitűnő tanuló, kiváló képességekkel.

3. **(27. dia)** Egy nagymama története, akivel a napokban találkoztunk feleségemmel együtt a Vikár zeneiskolába. Bő 2 hónappal ezelőtt született meg egyik lányának a 4. unokája. Már a születése előtt megtudták, hogy beteg a gyermek és az élettel összeegyeztethetetlen szívbetegséggel fog születni. Ott volt az orvosi tanács, hogy el lehet vetetni a gyermeket, de az édesanya és a nagymama, akik hitben élnek, azt mondták, jöjjön világra a gyermek. Azt az Igét mondta a nagymama:

(27/a dia) „Ha a jót elfogadtuk Istentől, a rosszat is el kell fogadnunk.” Jób 2,10b. Azt mondta a nagymama: „Vállaljuk a gyermeket. Én segítek. Ideköltözöm.” Hitben, imádságban várták a gyermek érkezését. Bekövetkezett az, amit megmondtak az orvosok, betegen született meg a kislány. Egy hatalmas lyuk volt a szívéen és az élettel összeegyeztethetetlen állapotban született. 2 hónapig volt a kórházban a piciny gyermek. Ott lakott vele az édesanya, a nagymama minden hétvégét ott töltötte. Amikor tehették, a drága piciny gyermeket ölbe vették, szeretgették, simogatták, vele együtt sírtak, szenvedtek, érte imádkoztak. Az a két hónap életük legnehezebb hónapja volt. Erőt próbáló. Május közepén bekövetkezett az, amit tudtak, de nem vártak, a piciny gyermek meghalt, az Úr magához vette. A család életének legnehezebb és legszebb hónapja volt. Szerették azt a drága gyermeket, az Úr adta és az Úr vette el. Abban a bizonyosságban engedték el 2 hónap

után, hogy ő már ott van Jézus Krisztussal, a megváltottak között az örökkévalóságban. Előre ment az a piciny drága gyermek, de tudják, hogy ott fognak találkozni.

Tudjátok, így is el lehet valakitől búcsúzni. Így válhat az anyaméh **(28. dia)** az irgalom és a könyörület helyévé. Testesülhet meg az anyaméhben az az irgalom, az a könyörület, ahogy Isten Jézus Krisztusban könyörül rajtunk és lehet ez a világ, mint egy hatalmas **(29. dia)** „anyaméh” az irgalom és a könyörület helyévé, mert Isten Jézus Krisztusban könyörült ezen a világon, benne rajtad és rajtam. Ahogy egy édesanya testében az anyaméh lehet a könyörület és az irgalom helye, úgy a világban a Golgota lett a könyörület és az irgalom helye, ahol bűneink bocsánatára lelhetünk. És ahogy egy gyermek vajúdás árán a világra jön, egy más világba, mint az édesanya szíve alatti anyaméh, úgy lesz majd nagy vajúdás árán is, hogy egy másik világra mehetünk, amit Jézus Krisztus készített a benne hívőknek. Ha látjuk ennek a párhuzamát és látjuk a

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

Szentírás lelkeségét, akkor érthetjük meg, hogy az anyaméh gyümölcse jutalom és nem teher, akit szeretni kell, gondoskodni kell róla, világra hozni és nem elhajtani.

És tényleg befejezésül. Ha van olyan, aki egy ilyen szomorú döntésen átesett és ez a tragikus esemény bekövetkezett, számára is van bocsánat, mert Jézus Krisztus minden bűnünkért meghalt és mindenre bocsánatot akar adni. Még erre is tud, ha megvalljuk Őelőtte. Ezért olvassuk Mózes könyvében **(30. dia): „Bizony, ha hozzám kiált segítségért, meghallgatom, mert én kegyelmes vagyok.”** II Móz 22,26

Ámen!